

Esperando la noche

Títol original: *En attendant la nuit* **Direcció:** Céline Rouzet **Guió:** William Martin, Céline Rouzet **Països:** França, Bèlgica **Durada:** 104 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama
Interpretació: Mathias Legout Hammond, Elodie Bouchez, Jean-Charles Clichet, Céleste Brunnquell... **Música:** Jean-Benoît Dunckel **Fotografia:** Maxence Lemonnier
Distribuïdora: Karma Films **Estrena a Espanya:** 29/11/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

A *Esperando la noche* el Philémon no és un adolescent com els altres. Acaba de mudar-se amb la seva família a un tranquil barri dels afores on fa tot el possible per integrar-se. Fins al dia que s'enamora de la seva veïna Camila. A partir d'aquell moment serà difícil continuar amagant la seva veritable naturalesa. (Karma Films)

CRÍTICA

06/09/2023 - VENÈCIA 2023: *En el seu primer llargmetratge, una incisiva teen movie amb vampirs, Céline Rouzet explora els temes del rebuig a la diferència, la solidaritat familiar i la injustícia al món*

"Hem de fer tot el possible perquè no s'adonin que som diferents". Malauradament, el conformisme social condueix sovint a la marginació de qualsevol que surti de la norma, i això comporta una sèrie de greus conseqüències per a la vida de totes aquelles persones repudiades i les seves famílies, i aquesta és la raó per la qual opten per amagar-se, per evitar la mirada i el judici —o fins i tot l'assetjament— dels altres. El racisme, la xenofòbia, la discapacitat o la depressió són només alguns dels efectes negatius en què deriven aquest tipus de situacions, i la cineasta francesa **Céline Rouzet** ha decidit utilitzar-los com a base per a una paràbola encoberta que gira al voltant de la figura mítica del vampir en el seu primer llargmetratge de ficció, *En attendant la nuit*, que s'ha presentat a la secció Orizzonti del 80è **Festival de Venècia**. Es tracta d'una pel·lícula que fa gala d'un encertat equilibri de gèneres —ahora dotat d'un ritme trepidant i una interpretació brillant que salten a la vista— mentre segueix la petja d'una família que fa 17 anys que oculta un enorme secret: el seu fill gran va néixer vampir.

"En un lloc com aquest, mentre et comportis com els altres, no tindràs cap problema". Tant el jove Philémon (**Mathias Legout Hammond**) com la seva família (Laurence, la mare, interpretada per **Élodie Bouchez**; Georges, el pare, a qui dona vida **Jean-Charles Clichet**; i Lucie, la germana petita, interpretada per **Laly Mercier**) desborden optimisme quan creuen per primera vegada el pont (que apareix tres vegades a la pel·lícula) que condueix a la petita i molt remota ciutat suburbana al cor del bosc on viuran. Sí, hauran de córrer les cortines, donar a Philémon el dormitori orientat al nord i passar despercebuts, però la Laurence ha trobat feina com a infermera en un centre de donació de sang on espera poder endur-se alguna bossa de sang inservible, i això implica que, per fi, ja no haurà de sacrificar la seva pròpia sang per alimentar el seu fill. D'altra banda, el seu fill és un adolescent que somia ser com els altres —i unir-se al grup d'amics que el Charles (**Louis Peres**) lidera—, un jove que anhela la llibertat ("per què m'heu fet passar per tot això?") i es guia pels sentiments que té cap a la seva bonica veïna Camilla (**Céleste Brunnquell**). És clar que no serà fàcil contenir ni apagar aquesta set...

En attendant la nuit (el guió del qual ha estat escrit per la directora juntament amb **William Martin**) és un llargmetratge a cavall entre l'humor i el drama, les *teen movies* (la incertesa del primer amor, la pressió de grup al so de la mentalitat del mascle alfa, etc.) i els nombrosos clàssics de vampirs (la pel·lícula en combina una gran varietat). La pel·lícula, l'aparença de la qual desborda dinamisme i entreteniment alhora que fa pensar els cinèfils per les seves múltiples referències més o menys ocultes, constitueix el relat de la posada a prova de la solidaritat d'una família i la suggerent exploració de la influència social —juntament amb els seus diferents vessants—, per no parlar de les dificultats que comporta abstreure-s'hi (o adherir-s'hi, si això és el que realment vols). Es tracta d'un conjunt les parts del qual s'han entrelaçat i dirigit a la perfecció, una obra que posa de manifest la gran versatilitat d'una cineasta —que va iniciar el seu camí en el món del documental (*140 km à l'ouest du paradis*)— el pròxim treball de la qual esperem ja amb impaciència.

Fabien Lemercier – cineuropa.org